

end Foranstaltninger paa Forsvarsvæsenets Omraade, og at, dersom der ikke blev gjort Noget paa de aandelige Omraader, (Eh. Nielsen: Det sociale!) vilde det kun lidet nytte, om vi gjorde Noget paa det første Omraade. Dette ærede Medlem udtalte nu i Saar under en anden Sag, som jeg ikke kan komme ind paa her, da den ikke ligger for, at han var mere glad ved Kroner end ved Principer; men det forekommer mig, at han ikke fik en eneste Krone, ikke en Gang en Dre ved at staa paa det Stade, hvor han stod i den Sag. Det forekommer mig ogsaa, at vi lige overfor den her foreliggende Sag maa tage i Betragtning, at, dersom vi gaa den Vej, de Herrer fra den anden Side ville gaa, saa ville ikke alene de Principer, vi stode paa den 25de April, og som det ganske Folk gav sin Tilslutning til, uden derfor at sige, at det ikke vil gjøre Noget for Landets Forvar, gaa bort, men med dem tillige Drene gaa paa samme Gang (Afbrydelse). Jeg siger kun, at det forekommer mig, at det maa gaa saaledes, og det er navnlig lige overfor Forslaget under Nr. 59. om dette Pantserflib, der skal paabegyndes, at jeg siger det. Det forekommer mig, at det virkelig er Extraanstaltning, og at Bevillingen deraf ikke stemmer med den Stilling, vi indtog, der stode paa Vensters Side den 25de April. Det er nu med Hensyn til dette Skib, at jeg skal rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører er — det var Stam at sige Andet — rigtignok spendabelst med Ord, men skjøndt han er saa spendabelst, vil jeg dog sige (Afbrydelse af R o f o d) .. ja, det er et jydsk Udtryk, saa det er jo muligt, at det ærede Medlem fra Bornholm ikke forstaaer det, skjøndt han dog interesserer sig for vort Sprog (En Stemme: Ogsaa Syderne protesterer!) Ja det kan gjerne være, at de Herrer ikke kjende Udtrykket „spendabelst“ „spendabelstshed“, men saaledes som jeg bruger det, har jeg lært det, og man kan ikke sige andet, end hvad man har lært — altsaa jeg siger, at skjøndt den ærede Ordfører er saa spendabelst med Ord, har jeg dog ikke rigtig kunnet forstaa hans Udtalelser i Dag lige overfor denne Sag. Den ærede Ordfører kom saaledes i Dag til at omtale, at en af de særlige Grunde, som skulde henøge os til at gaa ind paa denne Bevilling, var den, at vi maatte give Orlogsværftet Noget at bestille, navnlig i disse arbejdsløse Tider. Nu forekommer det mig, at, naar man ser hen til den ærede Ordførers Udtalelser ved 2den Behandling — de staa Spalte 1139 — bliver Sagen efter min Opfattelse en hel anden. — Det kan gjerne være jeg tager feil, men derfor tillader jeg mig ogsaa i al Uvishedighed at spørge ad. Den ærede Ordfører siger der, at for indværende Aar har Værftet haft en Bevilling paa 1,200,000 Kr. paa det ordinære Budget, og inden den er brugt, kan der ikke være Tale om Mangel paa Arbeide.

Det forekommer mig, at, naar det skal være en særlig Grund til at gaa ind paa denne Bevilling, at der ikke er Nød at bestille paa Værftet, skjøndt der er bevilget det ligesaa Meget som i Fjor, kan jeg ikke forstaa disse Udtalelser af den ærede Ordfører ved 2den Behandling (Berg: Der er meget Mere f. Ex. Kongens Dampflib). Ja, det bestyrker jo min Opfattelse. Skjøndt altsaa den ærede Ordfører — for at komme tilbage til et Udtryk, som synes at mere afskillige Medlemmer — er meget spendabelst med Ord, har jeg ikke kunnet forstaa ham her, og der var ogsaa et andet Punkt i den ærede Ordførers sidste Foredrag, som var mig ligesaa usforklarligt. En af Grundene til, at vi paa dette ekstraordinære Omraade skulde være villige til at gaa med ham og Flertallet, var, at Stillingen i Europa saae saa truende ud. Ved 2den Behandling udtalte den ærede Ordfører sig paa en modsat Maade, han opfordrede den ærede Udenrigsminister til at udtale sig, og denne afgav da den Forsikring, at saa vidt han vidste, saae Alt meget roligt ud; han henviste os endogsaa til en Artikel, som havde staaet Dagen i Forveien i Berlingske Tidende. Nu veed jeg ikke, at der siden er sket anden Forandring her i Europa, i det Mindste saa vidt vi, der saae vore Oplysninger fra Pressen, kunne vide, end den, at der er sluttet Fred. Jeg kan altsaa ikke se anden Forandring fra 2den Behandling, end at der den Gang var Krig, nu er der Fred. Men det kan jo gjerne være muligt, at den ærede Ordfører, som jo formodentlig er meget mere inde i disse Sager, og staaer Uden meget nærmere end vi Andre — den, der er Uden nærmest, bliver varmet mest, siger jo Ordsproget — kan vide bedre Bæst end vi andre. Men naar dette skal være en særlig Grund for os til at stemme for det nu foreslaaede Torpedoflib — Bagladerfliserne og Seletøiet kan jeg med Fornøielse uden saadan særlig Anledning gaa med til — beder jeg den ærede Ordfører sige os, hvori denne Forandring bestaar; jeg kan, som sagt, ikke se nogen anden end, at vi nu have faaet Fred. Jeg kunde lige saa godt have tænkt mig, at den ærede Ordfører, dersom vi skulde komme ud til Valgerne sammen i Sommer, vil sige til dem, nu er der rigtignok Fred mellem dette Ministerium — om hvilket den ærede Ordfører, hvis jeg huster ret, i Begyndelsen af Samlingen, udtalte, at det havde begaaet et klart og utvetydigt Grundlovsbrud — og Flertallet i dette Thing, mene at det betyder kun, at nu begynder Krigen snart (Modsigelse) — det kunde tænkes, siger jeg — men i saa Fald vilde vistnok Folk sige: Net, nu er der jo Fred, hvad skal det saa betyde, at der netop snart skal være Krig. — Det er kun disse Spørgsmaal, jeg tillader mig at rette til den ærede Ordfører; om han vil svare paa dem, maa jeg henstille til ham.

Alberti: Under denne sølsomme Behand-